

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 20 stycznia 1978 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie obowiązkowych ubezpieczeń komunikacyjnych.

Na podstawie art. 5 ust. 4 i art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 2 grudnia 1958 r. o ubezpieczeniach majątkowych i osobowych (Dz. U. z 1958 r. Nr 72, poz. 357, z 1964 r. Nr 18, poz. 94 i z 1975 r. Nr 16, poz. 91) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 28 listopada 1974 r. w sprawie obowiązkowych ubezpieczeń komunikacyjnych (Dz. U. z 1974 r. Nr 46, poz. 274 i z 1975 r. Nr 30, poz. 160) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1:

a) ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) ubezpieczenie od uszkodzeń zarejestrowanych pojazdów samochodowych będących w posiadaniu osób fizycznych i jednostek gospodarki nie uspołecznionej, a w czasie znajdowania się na terytorium innego państwa także pojazdów mechanicznych będących w posiadaniu jednostek gospodarki uspołecznionej, zwane dalej ubezpieczeniem auto-casco”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Obowiązkowe ubezpieczenia wymienione:

- 1) w ust. 1 pkt 1 obejmują także następstwa nieszczęśliwych wypadków wynikłych u cudzoziemców dewizowych będących obywatelami państw, w których przepisy zapewniają ochronę ubezpieczeniową w tym zakresie obywatelom polskim,

2) w ust. 1 pkt 3 nie obejmują szkód w pojazdach będących w posiadaniu cudzoziemców dewizowych.”;

2) w § 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) o zakładzie ubezpieczeń, rozumie się przez to Państwowy Zakład Ubezpieczeń, a w odniesieniu do obowiązkowych ubezpieczeń cudzoziemców dewizowych w ruchu na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (PRL) oraz krajowców dewizowych w ruchu zagranicznym — Towarzystwo Ubezpieczeń i Reasekuracji „WARTA” Spółka Akcyjna”;

3) w § 4 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zakład ubezpieczeń odpowiada za wypadki, które wydarzyły się na terytorium PRL, a w odniesieniu do posiadaczy, którzy są krajowcami dewizowymi — również za wypadki powstałe na terytorium innego państwa, w którym są uznawane polskie dowody ubezpieczenia.”;

4) w § 5 ust. 2 dodaje się pkt 5 i 6 w brzmieniu:

„5) cudzoziemców dewizowych,
6) krajowców dewizowych w ruchu zagranicznym”;

5) w § 10 ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) osobom przewożonym, z zastrzeżeniem § 5 ust. 2 pkt 2, 4 i 6”;

6) w § 22:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Ubezpieczeniem auto-casco objęte są zarejestrowane w PRL pojazdy samochodowe krajowców dewizowych będących osobami fizycznymi oraz jednostek gospodarki nie uspołecznionej:

1) samochody osobowe:

- a) używane w celach zarobkowych przez okres nie dłuższy niż 10 lat,
b) używane w celach niezarobkowych przez okres nie dłuższy niż 15 lat,

2) autobusy, samochody ciężarowe, ciągniki oraz przyczepy do pojazdów samochodowych — z wyjątkiem przyczep do samochodów osobowych — używane przez okres nie dłuższy niż 10 lat.

Okres używania liczy się od daty produkcji pojazdu.”;

b) dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W czasie znajdowania się na terytorium innego państwa pojazdy samochodowe krajowców dewizowych objęte są ubezpieczeniem auto-casco bez względu na okres ich używania.”;

7) w § 30 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Świadczenie wypłacone przez zakład ubezpieczeń za szkodę całkowitą lub częściową nie może być wyższe niż dwieście tysięcy zł. Nie dotyczy to

obowiązkowych ubezpieczeń prowadzonych przez Towarzystwo Ubezpieczeń i Reasekuracji „WARTA” Spółka Akcyjna.

2. Z ustalonej kwoty szkody całkowitej lub częściowej zakład ubezpieczeń potrąca udział własny posiadacza pojazdu w pokryciu szkody. Nie dotyczy to szkód, o których mowa w § 22 ust. 2 pkt 6, oraz poniesionych na terytorium innego państwa kosztów napraw pojazdów określonych w § 22 ust. 1a.”;

8) w § 36 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Graniczne urzędy celne są obowiązane sprawdzać przy wjeździe pojazdów mechanicznych na terytorium PRL i przy wyjeździe z PRL, czy dokument ubezpieczenia wystawiony dla cudzoziemca dewizowego przez krajowy lub zagraniczny zakład ubezpieczeń obejmuje cały okres pozostawania pojazdu w PRL oraz czy krajowiec dewizowy ma dowód opłacenia składki za cały okres pobytu za granicą. W razie braku takich dokumentów albo gdy termin ich ważności upłynął, posiadacz pojazdu jest obowiązany opłacić należną składkę we wskazanym przez graniczny urząd celny przedstawicielstwie zakładu ubezpieczeń.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1978 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz.